

[Statsministeren.]

for disse lande, kan forhindre, at den slags konflikter, ulykkelige som de er, kommer til udbrud.

Svend Haugaard: Ja, jeg fik jo ikke direkte svar på mit spørgsmål, men fik altså et andet svar i stedet for, og nu kan vi måske ikke, når udenrigsministeren ikke er til stede, gå videre med sagen; men det tilfredsstillende mig ikke, for det, der er spørgsmålet, er jo, om vi vil regne os med blandt disse 60-70 lande, eller vi ikke vil. Det er selvfølgelig rart at få at vide, at vi ikke har søgt eller givet nogen særlig anerkendelse, men at USA måske har taget den af sig selv; men jeg vil gerne spørge, om det svar, jeg nu har fået her, må tages som et udtryk for, at vi fra dansk side ikke vil medregnes blandt disse 60-70 lande, der går positivt ind for den amerikanske militæraktion i Vietnam.

Jeg vil i øvrigt slutte med at sige, at det er mit indtryk, at der i den danske befolkning er ved at opstå en stærk uro om Vietnamspørgsmålet, at vi er urolige, både fordi det kan få konsekvenser for verdensfreden, fordi vi føler med den ulykkelige befolkning, og fordi vi føler, at der kan blive tale om et yderligere svælg imellem den farvede og den hvide del af verden. Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at henstille, at Danmark eller meget gerne Norden gør en yderligere indsats — jeg tror, vi har gjort noget — for, at Genèveaftalerne af 1954 må blive taget op igen, og at man også gør noget for, at Vietcong kommer med ind i forhandlingerne.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg tror næppe, der kan påpeges en egnet lejlighed, hvor der ikke fra den danske regerings side er givet udtryk for ønsket om, at disse konflikter, hele denne sørgelige og for Vietnambefolkningen så ulykkelige tilstand, bliver bragt ud af verden ved en forhandling, at denne forhandling skal tage sit udgangspunkt i Genèveaftalerne, og at alle implicerede parter bør deltage i den, også Vietcong. Jeg tror, vi har sagt det så tit, det overhovedet kan lade sig gøre. Jeg har selv gjort det, og jeg ved, at udenrigsministeren har gjort det ved enhver given lejlighed.

Vi må jo tage i betragtning, at det ikke

er Danmark, der uden videre kan dirigere disse store spørgsmål. Vi kan give udtryk for vore standpunkter, vi kan gøre det klart, vi kan gøre det på rette sted. Det er det, vi har gjort, og jeg synes egentlig, en henvisning til det svar, som udenrigsministeren har givet på spørgsmålet af 19. august, på bedste måde besvarer det ærede medlems spørgsmål. Det ærede medlem var selv inde på, at sagen er meget kompliceret, og jeg tror altså, den egner sig mere til en bredere udenrigspolitisk debat, hvis man yderligere ønsker at uddybe den.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om årlige bidrag til kongehuset, prinsesse Margrethe.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 9) findes i tidenden sp. 753).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 122 stemmer; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om tipning.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 16) findes i tidenden sp. 753).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.